

Појам ствари

Ствари као предмети правног односа спада у оне појмове који су свима јасни али је тешко дати прецизну дефиницију. Ствари су материјални делови природе који су у људској апархензији, а које служе задовољавању неке човекове потребе. Ова дефиниција се сматра најпрецизнијом, међутим, и она није задовољавајућа, не може се узети као апсолутно тачна, јер и ваздух и вода су неопходни човеку али нису ствар (осим флаширане).

Анализирајући рад римских правника многи аутори указују на битне елементе римских схватања појма ствари:

Ствариније само материјални део природе већ и „res incorporalia” (бестелесне ствари);

Ствар је само онај део природе који има својство да задовољи неку човекову потребу;

И сам човек може бити објект права и то не само роб већ и слободан човек.

Данашња теорија не прихвата овај последњи елемент из појма ствари који су дали римски правници, јер се данас човек не сматра објектом права. Међутим, у ери трансплантације појединих човекових органа, правна наука је морала да одговори на питање пуноважности располагања органима или деловима тела. У нашем праву то је уређено посебним законима.

Бестелесне ствари као предмет уговора данашња теорија не прихвата а проблем продаје потраживања решава као посебну врсту сукцесије.

Имовинска вредност не мора увек да буде пресудна, некада се потреба не своди на имовински еквивалент; неке ствари имају емоционалну вредност.

Ствар је апстрактни појам који се може класификовати у најразличитијим конкретним облицима-од оловке до слона. Без ствари човеков живот је незамислив. Зато је човек још од најстаријих дана своје историје настојао да поседује ствари. Оне су биле услов опстанка и део његове среће али и узрок његових недаћа.

Модерна теорија је доста тога прихваатила из римске правне науке, ма да неке поделе није могла прихватити с обзиром на то да су исувише застареле и да би данас њихова примена умногоме негативно деловала на ефикасност и економичност правних односа (res mancipi i res nec mancipi). Све ствари немогу бити предмет свих правних односа и не понашају се све ствари на исти начин у истом правном односу. Да би се омогућило утврђивање правног режима на стварима извршена је њихова подела у групе и категорије. Најстарија подела ствари код Римљана јесте подела на res mancipi и res nec mancipi.

Поделе о којима ће овде бити речи настале су делом у класично доба а делом резултат тумачења римских правника у средњем веку и пандектистици. Ове поделе су тако добро направљене да им новији развој науке ниста није додао сем што је неке категорије (бестелесне ствари) довео у сумњу. Критеријуми помоћу којих се врши њихово разграничење су различити и бројни управо је то довело до великог броја подела ствари које ћемо у наставку текста систематски изложити.

Поделе ствари

Ствари се у римском праву класификују у следеће групе:

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com